

iga pidi head tehes ni pašju fui tema ias jõudis.
— Reinhart jäi Üksküla se eloma ja õpetama, aga tema seltsumecs Teodorik ehk Liitrik läks põhja pool, Looreida maakonda, koiwa jõe ligidal rahwale armu õpetust suulutama. Seal tema hakas oma toiduseks põldu harima. Et tema aga paremaste põllu tööd mõistis (mis tema Saffa-maal oli õpinud) fui Liri vi rahwas, siigis wili temal ka paremaste fui nendel. Pealegi oli wihmase aea läbi wilja saamine väga waene, aga Liitrikal ep olnud puudust, seest et tema suurema hoolega ka wilja eli korrastanud. Se lugu vahendas neid, ja arivasid nende Jumalad nende peale wihased olewad, selle file, et nemad wõerast meest enese seas salistid ja pealegi mõned nende seast ka ise tema usku (risti-usku) olid heitnud. Vanemad ja pralikud kutsusid rahwas nõupidamiseks kofku. Nõupidamise otsus oli, et tahtsid weeta mehe oma jumalattele ohverdada, aga enne pidi neid küsitama, kas nema ka selle ohvri tahassid vastu wõita. Jumalate küsimine sai ettevõetud, kuid a nende wiis oli. (Vato piit.) Oda ebf hirs sai põigiti tee peale pandud ja üks walge pühaks peetud hobone liggi toodud. Terawa silmaga wahlis rahva bulk tumba jalaga hobone üle oda astuks, Liitrik seisis oma Jumalat südamest paludes. Hobone töötis pahemat jalga — ja te tähendas nende arvates, et Liitrik pidi elama jäama ja mite ohverdud saama. Aga nüüd ütles üks wäärijumalate preester ebf nöid, et se satsumiine ep ole mite dige

